

81. møde

Onsdag den 21. marts 1979 kl. 13.00

Dagsorden:

1) *Spørgsmål til ministrene.*

2) *Første behandling af:*

Forslag til lov om vikarbureauer [af Melchior (CD) m. fl.]
(Lovforslag nr. L 181).

3) *Første behandling af:*

Forslag til lov om ændring af lov om ligebehandling af mænd og kvinder med hensyn til beskæftigelse m. v. [af Honoré (KrF) m. fl.]
(Lovforslag nr. L 158).

Meddelelser fra formanden:**Formanden:**

I skrivelse af dags dato meddeler arbejdsministeren, at han ønsker skriftligt at fremsætte:

Forslag til lov om forlængelse af kollektive overenskomster og aftaler m. v.
(Lovforslag nr. L 196).

Forslag til lov om ændring af ferieloven. (Forlængelse af ferie m.v.).
(Lovforslag nr. L 197).

Forslag til lov om ændring af medhjælperloven. (Forlængelse af ferie).
(Lovforslag nr. L 198).

I skrivelse af dags dato meddeler socialministeren, at han ønsker skriftligt at fremsætte:

Forslag til lov om forlængelse af visse overenskomster inden for den offentlige sygesikring.

(Lovforslag nr. L 199).

I skrivelse af dags dato meddeler handelsministeren, at han ønsker skriftligt at fremsætte:

Forslag til lov om begrænsning af avancer og af lønstigningers indregning i priserne.
(Lovforslag nr. L 200).

Forslag til lov om begrænsning af tantieme og vederlag m. v.
(Lovforslag nr. L 201).

I skrivelse af dags dato meddeler finansministeren, at han ønsker skriftligt at fremsætte:

Forslag til lov om ændring af lov om tjenestemandspension.
(Lovforslag nr. L 202).

Udtalelse af særlig karakter af statsministeren:**Formanden:**

Uden for dagsordenen giver jeg ordet til statsministeren, der har ønsket at fremsætte en udtalelse af særlig karakter i henhold til forretningsordenens § 19, stk. 3.

Statsministeren (Anker Jørgensen):

Den 13. marts måtte forligsmanden konstatere, at der var så stor afstand mellem parterne på det private arbejdsmarked, at han ikke så nogen realistisk mulighed for at fremsætte et mæglingforslag.

Regeringen beklager meget, at det ikke er lykkedes at nå frem til en egentlig forhandlingsløsning. Regeringen måtte drage den slutning, at hvis det ikke lykkedes på anden måde at få overenskomsterne fornyet, ville vi simpelt hen den 30. marts være stillet over for lockout og strejker, som ville være meget omfattende, og som ville ramme samfundsvigtige funktioner.

På den baggrund har regeringen fundet det absolut nødvendigt at søge overenskomsterne fornyet ad lovgivningens vej.

Det er regeringens opfattelse, at en lovgivningsmæssig løsning ikke alene bør medtage de forhold, der omfattes af overenskomsterne mellem DA og LO og deres underorganisationer, og sagen er den, at også forhandlingerne på tjenestemandssområdet den 18. marts